

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1706/2025
18.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из села ..., општина ..., чији је пуномоћник Игњат Спасић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство унутрашњих послова - Дирекција Полиције - Координациона управа за Аутономну покрајину Косово и Метохија - Полицијска управа Косовска Митровица, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5134/24 од 16.01.2025. године, у седници одржаној 18.09.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5134/24 од 16.01.2025. године, као изузетно дозвољеној.

УСВАЈА СЕ ревизија, **ПРЕИНАЧУЈУ СЕ** пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 5134/24 од 16.01.2025. године и пресуда Првог основног суда у Београду П1 2924/23 од 30.09.2024. године, тако што **СЕ ОДБИЈА** као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужена да у корист тужиоца уплати доприносе за здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање на износе зарада, косовског додатка и бонуса досуђених под тачком 3. у ставовима првом, другом и трећем правноснажне и извршне пресуде Првог основног суда у Београду П1 612/19 од 12.12.2019. године, према стопама важећим на дан уплате, те се одбија захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженој накнади трошкове целог поступка у износу од 108.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема отправка ове пресуде.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2924/23 од 30.09.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да у корист

тужиоца уплати доприносе за здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање на износе зарада, косовског додатка и бонуса досуђених под тачком 3. у ставовима првом, другом и трећем правноснажне и извршне пресуде Првог основног суда у Београду П1 612/19 од 12.12.2019. године, према стопама важећим на дан уплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 54.500,00 динара са законском затезном каматом од наступања услова за извршење пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 5134/24 од 16.01.2025. године, одбијена је као неоснована жалба тужене, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужене за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је поднео одговор на ревизију тужене, са захтевом за накнаду трошкова поводом његовог састава.

По оцени Врховног суда, о посебној ревизији тужене у овом спору потребно је одлучивати ради новог тумачења права по питању застарелости уплате доприноса за обавезно социјално осигурање и начина рачунања рока застарелости и уједначавања судске праксе, због чега је Врховни суд на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23) одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о изјављеној ревизији на основу члана 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија тужене основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Првог основног суда у Београду П1 612/19 од 12.12.2019. године, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1372/20 од 17.11.2021. године, обавезана је тужена да, између осталих, и тужиоцу исплати неисплаћене месечне зараде за период од јуна 2013. године закључно са септембром 2017. године, неисплаћене месечне износе „косовског додатка“ за период од фебруара 2012. године закључно са децембром 2013. године и неисплаћене месечне бонусе за период од јуна 2013. године закључно са септембром 2014. године. Тужена није у корист тужиоца уплатила доприносе за здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање на уплаћене износе зарада, косовског додатка и бонуса по правноснажној пресуди. Тужба за уплату неуплаћених доприноса за здравствено осигурање у овој парници поднета је 07.09.2023. године, а тужена је истакла приговор застарелости тужиочевог потраживања.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су усвојили тужбени захтев применом чланова 2, 3. и 51. став 1. и 2. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање, члана 105. став 1. и 2. Закона о раду и члана 2. став 2. Закона о платама државних службеника и намештеника, сматрајући да је тужена била

дужна да истовремено са уплатом зарада, косовског додатка и бонуса по правноснажној и извршној пресуди обрачуна и уплати за тужиоца доприносе за здравствено осигурање надлежном републичком фонду. Ценећи истакнути приговор застарелости предметног потраживања, првостепени суд је заузео становиште, које је прихватио и другостепени суд као правилно и довољно образложено, да тужиочево потраживање није застарело јер је плаћање доприноса уставна обавеза послодавца за сврхе које се утврђују Уставом РС, те се из тог разлога не могу предвидети застарелост и ослобађање од ове обавезе, јер би се тиме довело у питање остваривање уставом загарантованих права осигураника.

По налажењу Врховног суда, основани су наводи ревидента да је истакнути приговор застарелости погрешно цењен због погрешне примене материјалног права.

Наиме, доприноси који се плаћају из зараде у смислу члана 105. став 2. Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 24/05...95/2018), које је послодавац дужан да обрачуна и уплати у своје име, а у корист запосленог, саставни су део зараде и представљају потраживање запосленог из радног односа који је по својој природи грађанскоправни облигациони однос. Зато се на спорни однос странака у погледу застарелости потраживања доприноса за здравствено осигурање као саставног дела зараде, косовског додатка и бонуса за укупан период од фебруара 2012. године (од када је настарије потраживање тужиоца на име косовског додатка) закључно са септембром 2017. године (од када је последње потраживање по основу зараде), досуђених тужиоцу правноснажном и извршном пресудом ПП 612/19 од 12.12.2019. године, примењује одредба члана 196. Закона о раду у вези са члановима 360, 361. и 362. Закона о облигационим односима. На тај правни однос се не може применити одредба члана 114е Закона о пореском поступку и пореској администрацији, којом је прописано да се одредбе тог закона о застарелости права на утврђење и наплату не примењују на доприносе за пензијско и инвалидско осигурање и доприносе за обавезно здравствено осигурање, јер се у конкретном случају не ради о пореском поступку и односу између пореске управе и пореског обвезника.

Одредбом члана 196. Закона о раду прописано је да сва новчана потраживања из радног односа застаревају у року од три године од дана настанка обавезе. За потраживање из радног односа застарелост почиње да тече првог дана после дана када је запослени могао да захтева њено испуњење, што је у складу са чланом 361. став 1. Закона о облигационим односима. Према одредби члана 4. став 2. Закона о платама државних службеника и намештеника, плате се исплаћују у текућем месецу за претходни месец. Рок застарелости према члану 362. Закона о облигационим односима наступа кад истекне последњи дан законом одређеног времена. Одредбом члана 360. став 1. и 2. Закона о облигационим односима прописано је да застарелошћу престаје право захтевати испуњење обавезе и да застарелост наступа када протекне законом одређено време у коме је поверилац могао захтевати испуњење обавезе. Према ставу 3. истог члана, суд се не може обазирати на застарелост ако се дужник није на њу позвао.

Следом изложеном, обавеза тужене да у своје име, а за рачун тужиоца уплати доприносе за здравствено осигурање настала је истовремено са њеном обавезом да тужиоцу исплати зараду за сваки месец у периоду од јуна 2013. године закључно са септембром 2017. године, косовски додаток за сваки месец у периоду од фебруара 2012. године закључно са децембром 2013. године и месечне бонусе у периоду од јуна 2013. године закључно са септембром 2014. године. Тужилац је у парници коју је

покренуо ради исплате зарада, косовског додатка и бонуса за означене временске периоде и која је окончана правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду П1 612/19 од 12.12.2019. године, пропустио да тражи и уплату доприноса за здравствено осигурање на тражене и досуђене износе зарада, косовског додатка и бонуса. Зато је од тада па до подношења ове тужбе 07.09.2023. године протекло рок од три године из члана 196. Закона о раду и услед наступања застарелости престало право тужиоца да захтева од тужене испуњење обавезе уплате доприноса за здравствено осигурање за наведени период.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 416. став 1. ЗПП, одлучио као у другом ставу изреке.

Тужена је у коначном исходу парнице успела у поступку, па јој на основу чланова 153. став 1., 154. и 163. став 2. ЗПП припадају трошкови целог поступка према оствареном успеху у непроцењивом спору. Висина је одмерена на име тражених и трошкова за састав одговора на тужбу 9.000,00 динар (колико је опредељеном овим поднеском), за састав жалбе и ревизије по 49.500,00 динара, према Тарифи о наградама и накнада трошкова за рад адвоката важећој у време предузимања ових парничних радњи („Службени гласник РС“ бр. 43/2023) у вези са чланом 162. ЗПП.

На основу члана 165. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

Трошкови одговора на ревизију, по оцени Врховног суда, нису били потребни тужиоцу за вођење ове парнице, те је применом чланова 154. став 1. у вези члана 165. став 1. ЗПП, Врховни суд одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**